

și disolvându-se într-o amestecătură de acidă chlorhidrică și de acidă azotică; în licoarea aceasta rămâne în suspensie și corp cristalin, violet metalic, identic cu grafitul natural.

ANTHRACITUL.

Anthracitul este o varietate de cărbune aproape de a fi cărat, mai puțin de cât cărbunele de pământ ordinar, mai negru de cât grafitul. Densitatea sa variază de la 1,6 până la 2,1. Dăruie proprietățile și compoziția sa, anthracitul se pare a fi intermediar între grafit și între cărbunele de pământ.

Anthracitul arde anevoie din pricină că este îndesat, și se aprinde când se află în mase mari și la o temperatură foarte înaltă; vâzdușele singurate se sting numai de cât, și nu se lăpășă așa de alta ca vâzdușele de cărbunele de pământ. Anthracitul puțin când se încălzesc; împrejurarea aceasta a împiedicat puțină vreme d'ă se întreprinde singur la furnalele cele înalte pentru că vâzdușele cele mici în care se desface prind foc mult în furnal.

Sunt două varietăți de anthracit: anthracitul sticlăos și anthracitul comun. Varietatea întâia este mai cărată de cât a cea.

Că toate că combustia anthracitului are oare-care greutăți, trebuie a se primi corpul acesta ca și combustibil prețios ce poate face slujbe mari industriei.

NEGRUL DE FUM.

Negrul de fum se produce prin combustia cea ne-completă a oare-cărora substanțe organice bogate în carbon. Când se pune în flacăra unei lumânări și chiar de porcelan sau o lamă metalică, numai de cât negrul de fum se deșine asupra corpului ce răchete flacăra.

Negrul de fum nu este carbon și că avia compunându-se din 80 la 100 de carbon, și este amestecat cu materii reziduale, și cu săruri de deosebite specii.

Negrul de fum preparat astfel se întreprindează la zăgăvilele cele negre. Acest negru de fum slujește la fabricația cernelei de tipografie.